

καὶ ὑψηλοφροσύνη ἦσαν ἐξωγραφημένα ἐπὶ τοῦ προσώπου του, ἐκ δὲ τῶν ἐκφραστικωτάτων ὀφθαλμῶν του ἔρρεεν ἡδύτης ποταμός. Ἐμφύτως, καθ' ἣν στιγμήν ἡ Σάρρα ἔριψε τὸ βλέμμα της ἐπ' αὐτοῦ, ὁ Πέτρος ἐστράφη. Οἱ ὀφθαλμοὶ του συνήντησαν τοὺς τῆς ὠραίας Ἀγγλίδος. Τοῦτο δ' ἐν ἐνὶ δευτερολέπτῳ. Ἡρυθρίασεν ὀλίγον καὶ ἐστράφη βραδέως.

— Ὁ κύριος οὗτος εἶναι τῆς ἀκολουθίας σας, στρατηγέ; εἶπεν ἡ Σάρρα, ὑψηλοφώνως, ἵνα ἀκουσθῆ ὑπὸ τοῦ νέου.

— Εἶναι ὑπασπιστὴς μου, ἀπεκρίνατο ζωηρῶς ὁ κόμης, νέος ἀξιολογώτατος, διαπρεπέστατος, καὶ ὃν ἀγαπῶ ὡς υἱόν, Ἐπιτρέψατε μίς Σάρρα, νὰ τὸν παρουσιάσω ὑμῖν.

— Ἐὰν τὸ ἐπιθυμῆτε... εἶπεν ἡ Σάρρα, ραθύμως.

Διὰ νεύματος ὁ κόμης προσεκαλέσαστο τὸν Σεβερὰκ παρ' αὐτῶ. Συμπαθῆς, πλὴν κατηφῆς, ὁ νέος ἀξιωματικός, προσεκλίνατο πρὸ τῆς μίς Ὀδονορ.

— Ὁ κ. Πέτρος Σεβερὰκ, εἶπεν ὁ κόμης, εἰς τῶν διαπρεπεστέρων νέων ἀξιωματικῶν, φέρων ἐπιφανέστατον ὄνομα ἐν τῷ ἡμετέρῳ στρατῷ.

Ὁ Σεβερὰκ ἐγένετο σκυθρωπότερος ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ κόμητος δοθείσῃ ἀναμνήσει περὶ τοῦ τόσῳ θρηνηθέντος πατρὸς του. Ἡ Σάρρα ἐκίνησε βραδέως τὴν κεφαλὴν ἀρκεσθεῖσα νὰ εἴπῃ: Χαίρω... Ἡ χεὶρ αὐτῆς ὅμως, ἡ τόσῳ ταχεῖα εἰς τὰ shke hands, ἔμεινεν ἀκίνητος. Θὰ ἔλεγέ τις ὅτι τοίχος ἐκ πάγου ἠγέρθη πρὸς στιγμήν μεταξὺ τῶν δύο τούτων ὄντων, ἄτινα πρὸ μίαις ὥρας, οὐδέποτε συνητήθησαν. Ἡσθάνθησαν συγχρόνως καὶ ἀμοιβαίως τὴν αὐτὴν σφοδρὰν ἀντιπάθειαν. Ὁ Σεβερὰκ ἠγέρθη χαιρετίσας καὶ ἀπεσύρθη. Ἡ Σάρρα ἠκολούθησεν αὐτῷ δι' εἰρωνικοῦ βλέμματος τονθορύσασα:

— Ἀντιπαθῆς!

— Ὀλίγον ἀγριος μόνον, ἔκρινε καλὸν νὰ προσθήσῃ ὁ κόμης χαίρων मुखίως, ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἀντιπαθείᾳ ἐντυπώσῃ, ἣν προὔξενεσε τῇ Σάρρα ὁ νέος φίλος του. Ἐγένετο ἀσυνειδήτως ἐγώιστής.

— Ἀδιάφορον! προσέθηκεν ἡ Σάρρα.

Καὶ διὰ περιφρονητικῆς τῆς χειρὸς κινήσεως, σημαίνουσας σαφῶς ὅτι ὁ κ. Σεβερὰκ δύναται νὰ ἴδῃ, τι ἀρέσκει αὐτῷ, ὅπερ οὐ φροντίς τῇ μίς Σάρρα, ἔλαβε τὸν βραχίονα τοῦ ἀκτινοβολοῦντος ὑπὸ χαρᾶς κόμητος, καὶ δι' ἐλαφροῦ ποδός, κατηυθύνθη πρὸς τὴν πρῦμναν ἐφ' ἧς, ὑπὸ μεγαλοπρεπῆ σκηνῆν, λαμπρῶς ἠῦτρεπισμένη τράπεζα ἀνέμενεν αὐτοὺς διὰ τὸ ἀριστον.

Γ'

Ἡ παιδικὴ ἡλικία τῆς Σάρρας ὑπῆρξε βραχυτάτη. Μητέρα ἔσχεν Ἀθιγγανίδα τινά, ἐξ ἐκείνων, αἵτινες, μεταβαίνουσι καθ' ὁμάδας, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἀκροῦ τῆς Ἀγγλίας μέχρι τοῦ ἄλλου, ὠραῖαι ὑπὸ τὰ ρυπαρὰ ράκη των, ἀναιδεῖς καὶ θρασεῖαι, προτιμῶσαι ὅμως, ἐν τῇ γυναικείᾳ ὑπερηφανείᾳ των, τὴν κλοπὴν τῆς ἀκολασίας.

Τὸ κοράσιον μόνην στέγην ἔγνω τὴν ὑπὸ ποικίλων συνερραμένων ρακῶν ἀποτελουμένην σκηνῆν, ὑφ' ἣν, καθῆυδεν ἡ μήτηρ αὐτῆς, ἐν σωρείᾳ, μετὰ τῶν συντρόφων της. Αἱ μᾶλλον μεμακρυσμένα ἀναμνήσεις αὐτῆς ἦσαν πλήρεις ἀνησύχων ὀραμάτων. Ἀνεμιμνήσκετο ἀμυδρῶς καὶ ἀορίστως, ὅτι ἔβλεπεν ἀνδρας ἀπειλουμένους ἀμοιβαίως καὶ γυναῖκας ἐπὶ σπινθηροβόλων μαχαίρων κυβιστώσας. Εἶτα, κατὰ τινὰς ἡμέρας, συνέβαινον μυστηριώδεις τελεταί, φάσματα δ' ἐν παραδόξῳ ρυθμῷ ἀντήχουν, ὑφ' ὀρχήσεων μετ' ἀσέμνων κινήσεων συνοδευόμενα. Περὶ τὸν τράχηλον τῶν ὀρχηστρίδων χρυσὰ ἐπλάτουν φλωρία, καὶ τύμπανον μέγα ἀγρίως ἐκρότει ὑπὸ τὰς πυγμάς των, μεθ' ὧν ἤρχοντο τοῦ πότου καὶ ἡ ἑορτὴ ἔληγε δι' ὀργίων καὶ κραιπαλῶν, ἐν οἷς κτηνωδῶς συμπεριφερόμενοι ἀλλήλοις ἐπιπτον ἐκτάδην, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες ἐπὶ πολυποικίλων χρωμάτων τάπητος, ἀναίσθητοι καὶ ὄσει νεκροί.

Ὁψαίτερον, γυμνόπους εἶχε διατρέξει τὰς κοινοτρόφους λεωφόρους, δρέπουσα ἄνθη, δι' ὧν σχηματίζουσα δέσμας ἔριπτεν εἰς τὰ τυχόν διαβαίνοντα ὀχήματα, ἵνα δωρηθῆ ὑπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐποχουμένων νόμισμά τι, ὅπερ ἐκόμιζε τῇ μητρὶ αὐτῆς κἀνίστρα πλεκούσῃ διὰ λίσσου ἐπὶ τῆς κατωφερείας τάφρου.

Οὕτως ὠδοιπόρει ἀνευ παύσεως καὶ ἀναπαύσεως μετὰ τῆς ὁμάδος τῶν Ἀθιγγάνων, ὧν ἡ μήτηρ της ἦ μᾶλλον ἡ γυνή, ἣν εἶθιζε ν' ἀποκαλῆ διὰ τοῦ ὀνόματος τούτου, ἀπετέλει μέρος. Ἐσκηνοπήγουν δὲ πρὸ τῶν πυλῶν τῶν πόλεων, ἐν τοῖς ἀγροῖς. Ἐκαστος δ' ἐξ αὐτῶν, πρὸς τὴν ἀμφιλύκην, διεσπείρετο πρὸς ἀναζήτησιν κλαδῶν δι' ἄψιν πυρός, ὕδατος πρὸς πληρῶσιν μεγάλου χαλκοῦ λέβητος ἐπ' ὠμου, ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ὁμάδος φερομένου, καὶ τέλος γεωμήλων πρὸς ἔνθεσιν αὐτῶν ἐν τῷ ζέοντι ὕδατι. Τὰ γεωμήλα ἐκλείπτοντο ἐκ τῶν ἀγρῶν, ὁ δὲ ἀρχηγός ἐπεμελεῖτο ν' ἀφήνῃ ταῦτα ἡμίεφθα, ὅπως ὡς δυσπεπτότερα καὶ ἐπὶ πλείω χρόνον παραμένουσιν ἐν τῷ στομάχῳ, τὴν ἀνιαρὰν παῖναν αὐτῶν ἀπατῶντα.

Ἡμέραν τινά καθ' ἣν πρὸ τῆς θύρας χαλκῶς τινός τοῦ χωρίου, παρ' ᾧ ἦλθεν ὁ ἀρχηγός πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ βλαβέντος λέβητος, ἡ Σάρρα ἐπαίξει μετὰ τινος μεγάλου κυνὸς συντρόφου αὐτῆς προσφιλοῦς ὄντος, μελανείμων τις κυρία κατῆλθεν ἐξ ὀδοπορικῆς ὑπὸ δύο ὑπερηφάνων ἵππων ἐξευγμένης ἀμάξης. Ἡ κυρία αὕτη ἔστη αἰφνης πρὸς τῆς Σάρρας, τὴν ἀνήγειρε, τὴν ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς, καὶ προσιδοῦσα αὐτὴν γλυκερῶς καὶ μελιχίως, ἐδάκρυσεν. Εἶτα ἀνοίξασα ὠραίαν χρυσὴν θήκην ἐξήγαγεν ἐξ αὐτῆς πέμματα σακχαρώδη, ἄτινα προσήνεγκε τῷ κορασίῳ. Πρώτην ἤδη φορὰν ἡ Σάρρα ἐγεύετο τοιοῦτου τεχνητοῦ προϊόντος. Ἡ μελανείμων κυρία βαθέως στενάξασα εἰσῆλθεν εἰς τινὰ πολυτελοῦς ἐξωτερικοῦ οἰκίαν, ἧς θεράπων ἐν μεγάλῃ στολῇ ἀνέφεξε σεβασμίως τὴν θύραν. Ἡ Σάρρα ἐπανέλαβε τὰ μετὰ τοῦ

κυνὸς παῖγνιά της, παρατήρησεν ὅμως ὅτι ἡ κυρία ἐκείνη δὲν ἐπαύετο θεωροῦσα αὐτὴν ἀπὸ τοῦ παραθύρου. Μετ' ὀλίγον ἐξῆλθε, συνοδευομένη τὴν φορὰν ταύτην ὑπὸ εὐσάρκου τινὸς κυρίου, ἔχοντος μορφὴν καταπόρφυρον καὶ παλεύκου φαρβόριτας, καὶ προσελθούσα πρὸς τὸ κοράσιον, ἐθάψευσεν αὐτὴν αὐτὸ καὶ περάσασα τὴν χεῖρα διὰ τῶν χρυσῶν τριχῶν της μετὰ πολλῆς τῆ ὠμίλησε φελοστοργίας, ἀπομάσσουσα τὰ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἀναβλύζοντα δάκρυα διὰ τῶν παρεῶν της καταρρέοντα.

[Ἔπεται συνέχεια].

I. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κκ. Χρηστάκη Ι. Χρησιτάδην, Δημ. Κουρούκλην, καὶ Κ. Γαλάτην. Συνδρομαὶ ὡμῶν ἐλήφθησαν. Ἐυχαριστοῦμεν. — κ. Παῦλον Κατσούλην. Ἐλήφθη δευτέρου σας. Ἐχετε δίκαιον. — Α. Χατζηθανασίου. Ἀπεστάλησαν. — κ. Π. Χριστοδούλου. Ἐλήφθη ἐπιταγὴ. Ἐυχαριστοῦμεν. — κ. Γεωργ. Ἀλουόπην. Ἀπεστάλησαν. — κ. Ἀναστ. Ἀναστασιάδην. Ἐλήφθησαν. Ἐυχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν — κ. κ. Γ. Δ. Κασιμπαν, Ζῶην Παπαθανασίου καὶ Ἰω. Χριστοφίδην. Διωρθώθησαν. — κυρία Ἀφροδίτη Στεργίδου καὶ κκ. Δ. Γερμανόν, Ἀλκιβ. Σπηλιδάδην, Γεωργ. Ἰερεμίου καὶ Ἠλίαν Σ. Μούλην. Ἀπεστάλησαν. — κ. Μιχαὴλ Βλαντῆν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἐυχαριστοῦμεν Ἐπιστολὴ ἀπεστάλη ταχυδρομικῶς. Τῷ κ. Γ. ἐστάλησαν. — κ. Α. Ζάκυνθο. Θὰ μᾶς ἐπιτρέψητε νὰ περιμένωμεν κατὰ τι καλλίτερον.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

Παρθ. Α. Τσιτσεκλέους. Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ, κωμῳδία ἔμμετρος εἰς πράξεις δύο. Ἐν Σύρῳ, τόποι «Πατρίδας» 1890.

Τὰ ἐξῆς βιβλία, εὐρισκόμενα ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖ ἡμῶν, ἀποστέλλομεν κατὰ Ἐπαρχίας καὶ τῷ Ἐσωτερικῷ, εὐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν. — Ἐπίσης προμηθεύομεν εἰς πάντα ὀποιοῦνδήποτε βιβλίον, ἀρκεῖ ἢ αἴτησις νὰ συνοδευθῆται μετὰ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Τὸ Φρούριον Σωμῶν δρ. 270 — Ἡ διδασκάλισσα μυθιστορία Εὐγενείας Σὺν δρ. 3,20 — Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια ἦτοι Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ — Μερβίλλ μυθιστορία Maximilien Perrin (ὀλόκληρον τὸ ἔργον) δρ. 3,70 — Ὁ Ἀγνώστος τῆς Βελλεβίλης, μυθιστορία Π. Ζακὸν δρ. 2,70 Ὁ Ἰππότης Μάτος, μυθιστορία Ponson de Terrail δρ. 2,70. — Ἡ Ἀδελφοῦλα, μυθιστορία Ε. Μαζῶ (τόμος 2) δρ. 2,80 — Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεβάρτου, μυθιστορία Pierre Zaccane (τόμος δύο) δρ. 3,30 — Αἱ Κατακόμβαι τῆς Ἰουλλῆς, μυθιστορία Η. Emille Chevalier δρ. 4,70 — Ἐθνικαὶ εἰκόνας, ποιήσεις ὑπὸ Γεωργίου Μαρτινέλλου, δρ. 4,70 Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδιάς μου, λυρικὴ Συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπ. 70. — Ἀπαντα Ἰωάννου Ζαμπέλλου, (τόμος 2) δρ. 8. — Ἀπαντα Διονυσίου Σολωμοῦ δρ. 2,50. — Ἀπαντα Βηλγρᾶ δρ. 2. — Ἡ Λύρα Ἀνδρέου Κάλθου καὶ ἀνέκδοτος ὕμνος ὑπὸ Α. Μαρτελάου δρ. 1,20. — Βίος τοῦ Μωάμεθ, μετὰ παραρτήματος περὶ Ἰσλαμικῆς θρησκείας ὑπὸ Οὐασικτῶνος Ἰρβινγγος δρ. 2. — Τελευταία ἡμέρα καταδίκου, ὑπὸ Βικτωριῶ Οὐγκῶ, δρ. 1. Αἱ Συνοικίαι τοῦ Λονδίνου δρ. 2,50 — Τὰ Μυστήρια τῶν Χαρσμίων, κατὰ μετὰφρασιν Κλεάνθου Τριανταφύλλου, δρ. 4,70 — Ἡ Ἐλμά, ἦτοι σκηναὶ ἐν Ἀνατολῇ, (τόμος 2) δρ. 2,20 — Τὰ τέκνα τοῦ Γράν, ὑπὸ Ἰουλίου Βέρν. δρ. 4. —